

Η αγάπη υπάρχει όταν συνυπάρχει.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Είναι δύσκολο να αγαπάς. Είναι δύσκολο, όχι γιατί είναι κάτι έξω από την φύση μας, αλλά γιατί συνήθως εμείς ζούμε παραφύσιν.

Λένε πολλοί ότι ο άνθρωπος είναι ον κοινωνικό, και έχουν δίκαιο. Όντως ο άνθρωπος είναι ένα όν το οποίο δημιουργήθηκε για να κοινωνεί όχι μόνο με άλλους ανθρώπους αλλά με όλη την κτίση. Ιδιαίτέρως όμως να κοινωνεί με τον Θεό και δι' Αυτού να κοινωνεί με τα πάντα και δια πάντα.

Η ουσιαστική κοινωνία όμως δεν μπορεί να υπάρξει εκτός της αγάπης. Οι ανθρώπινοι νόμοι δεν μπορούν να επιβάλλουν ουσιαστική κοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Το μόνο που μπορούν να προσφέρουν είναι μια επισφαλή και επιφανειακή κοινωνία προσώπων που εξαντλείται στον φόβο της τιμωρίας, στον κώδικα της καλής συμπεριφοράς.

Το κλειδί λοιπόν της ουσιαστικής κοινωνίας των προσώπων είναι η αγάπη. Μία

κατάσταση στην οποία οι άνθρωποι δεν αναγκάζονται να ζουν αρμονικά και ειρηνικά αλλά θέλουν να ζουν δι'αυτού του τρόπου.

Ατομική αγάπη δεν υπάρχει. Η αγάπη υπάρχει και μπορεί να αναπτυχθεί σε μία σχέση, σε μία συνάντηση προσώπων. Διότι αγάπη σημαίνει συγχώρεση, σημαίνει θυσία, σημαίνει συγκατάβαση, σημαίνει αγκαλιά.

Είναι δύσκολο να αγαπάς. Όπως δύσκολο είναι και να μείνεις εκτός της αγάπης. Σου στοιχίζει όταν δεν σε αγαπούν, όταν βιώνεις την μοναξιά ως απόρριψη από τους άλλους. Διότι τότε υπάρχουν ως μη κοινωνός του κόσμου, ως ύπαρξη που δεν συνυπάρχει με άλλους, αλλά απλά υπάρχει. Και αυτό είναι ολέθριο, διότι ο άνθρωπος που απλά υπάρχει είναι σαν να μην υπάρχει, γιατί; Γιατί υπάρχει μόνο για τον εαυτό του. Ζει στο περιθώριο της φύσης του, μιας και ο κάθε άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να γίνει κοινωνός Θεού, ανθρώπων και όλης της κτίσης και έτσι να φτάσει στην ατέρμονη πληρότητα του είναι του.

Ο άνθρωπος ο οποίος συνειδητά υπάρχει μόνος του, όχι τοπικά αλλά υπαρξιακά, δεν μπορεί να γευτεί το κάλλος της ζωής, διότι η ενότητα, η ουσιαστική κοινωνία διαμέσου της αγάπης είναι ζωή.

Η αγάπη τελικά υπάρχει όταν συνυπάρχει. Όταν το «εγώ» γίνει «εμείς». Όταν δεν υπάρχει το «εμείς» και το «αυτοί». Όταν «ίνα πάντες εν ώσιν».

αρχιμ.Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr